

A Fővárosi Ítéltábla dr. Karl Gábor Csaba ügyvéd (fél címe 2) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Bánk Attila ügyvéd (fél címe 1) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2013. november 13. napján meghozott, 31.P.24.084/2013/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint az államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett ... honlapon a „...” című cikkel azonos helyen, módon és ideig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt: „Helyreigazítás: A ... napján közzétett „...” című cikk megalapozatlanul állította, hogy a ... szálloda kétszer is megszegte a számlakibocsátási kötelezettségét, a szálloda saját zsebre dolgozott, illetve egy vendégének nem biztosított szekrényt a személyes tárgyak megőrzése céljára.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A le nem rótt 36.000 forint kereseti illeték viseléséről úgy határozott, hogy abból a felperes 9.000, míg az I. rendű alperes 27.000 forint le nem rótt kereseti illetéket köteles megfizetni külön felhívásra a Magyar Államnak.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdéseit, az Alaptörvény IX. cikk (1), (2), (4), (6) bekezdéseit, a Legfelsőbb Bíróság 12., 14. számú állásfoglalásait, az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatát.

Elsősorban azt állapította meg, hogy a felperes által sérelmezett közlések tényállításnak minősültek, ezért az alperesnek kellett bizonyítani ezek valódiságát. Az alperesi szerkesztő személyes előadásait úgy értékelte, mint amelyek önmagukban nem alkalmasak a bizonyításra, ezért az alperesi állításokat

bizonyítatlannak minősítette. Az egyéb előterjesztett bizonyítékokat, így iratokat, egy felvételt egy pohárral, nem tekintette megfelelő bizonyítékoknak. Kifejtette, hogy az alperesi szerkesztő előadása csak a közöltek valószínűsítésére alkalmas, bizonyításra azonban nem. Álláspontja szerint a szerkesztő elfogultságát támasztotta alá az is, hogy a sértettségére lehetett következtetni. A nyugtaadási kötelezettség elmulasztására pedig semmilyen körülmény nem utalt.

Kitért arra is, hogy az eseményekről beszámoló személy nem egy olvasó, hanem a szerkesztő volt, és a dátumban való pontatlanság sem minősíthető lényegtelennek. Külön értékelte azokat az eltéréseket, amelyek az alperesi szerkesztő tárgyaláson tett előadása és a cikkben foglaltak között voltak.

Aggálytalan bizonyíték hiányában nem volt megállapítható kétséget kizáróan, hogy az alperes mikor járt a szállodában, pontosan mi történt, kivel beszélt és milyen körülmények között, került-e sor nyugtaadásra vagy sem, illetőleg volt-e lehetősége szekrény igénybevételére vagy sem. Mindezekre tekintettel pedig az állítások bizonyítatlanságának terhe az alperesre esett, ezért sajtó-helyreigazítás közzlésére kötelezte. Álláspontja szerint, a megállapított szöveg a helyreigazításhoz szükséges és elégséges, ezt meghaladóan pedig a keresetet elutasította.

Az alperes előadása élményszerű volt és a felperes részéről a közlések nem voltak cáfoltak, ezért teljes egészében nem zárta ki, hogy a szerkesztő a helyszínen járt, szolgáltatásokat vett igénybe és nyugtát nem kapott. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság nem valótlán, hanem megalapozatlan közlések miatt rendelt el helyreigazítást és a valóság közzlése iránti igényt pedig elutasította.

Megjegyezte, hogy elégtétel adására a sajtó-helyreigazítási perben nem kerülhet sor, ezért ebben a tekintetben is elutasította az igényt.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a lap valóban arról tudósított, miszerint egy olvasó járt a helyszínen, nem pedig az adott cikk szerzője vagy szerkesztő, de ez a hiba sajtó-helyreigazítási kötelezettséget még nem keletkeztet. Az a körülmény, hogy a valós eset nem július 28. napján, hanem egy nappal később történt, kizárólag elírásnak minősülhet. Ezen a két körülményen túl azonban az alperesi cikk valós eseményeket tárt az olvasóközönség elé.

A címben szereplő „kis magyaros adócsalás” állítás az események ismeretében nem minősülhet tényállításnak, hanem kizárólag következtetésnek és véleménynek. Nem volt vitás az, hogy a lap szerkesztője járt a helyszínen, aki az eseményekről beszámolt, rajta kívül más nem volt jelen, aki tanúként bizonyítani tudta volna a történeteket. Erre tekintettel egyéb közvetett bizonyítékok támasztották alá a szerkesztő előadásának valóságtartalmát, az elsőfokú bíróság azonban ezeket nem, vagy nem kellő súllyal vette figyelembe. Figyelmen kívül hagyta továbbá azt a körülményt is, hogy az alperes a közzlés előtt megküldte a cikket észrevételezésre a felperesnek. Az is tény, hogy a szerkesztő válaszolt a felperes megkeresésére, még ha ez az sms üzenetből nem is derül ki teljes pontossággal. Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság nem hallgatta meg azt a tanút, akinek a szerkesztő a történeteket ezt követően közvetlenül elmondta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint kizárólag a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság határozatát.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel teljes egészében egyetértett, ezért ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A jogvita elbírálása szempontjából irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A felperes által sérelmezett közlések egyértelmű tényállításnak minősültek, függetlenül attól, hogy az alperes esetleg valamely körülményekből következtetett ezen állításaira. A tényállítással szemben a sajtó-helyreigazítási per sajátos szabályai szerint bizonyításnak van helye, és a bizonyítatlanság terhe pedig az alperesre esik.

Az elsőfokú bíróság a cikk szerzőjének meghallgatása alapján helyesen következtetett arra, hogy kizárólag ezen bizonyítás nem támasztja alá az alperes által közölteket. Nem volt továbbá olyan értékelhető körülmény, amely az alperesi védekezésben foglaltakat alátámasztotta volna. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményét megfelelően értékelte, és abban is megfelelően állást foglalt, hogy a felajánlott további bizonyítás nem alkalmas az alperes álláspontjának alátámasztására.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság az alperest kötelezte a felperes másodfokú perköltségének viselésére a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú perköltség a felperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíja.

Köteles továbbá viselni az alperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2014. április 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő